

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Број: ЈН2-03-07-1-2273-7/20
Мостар, 17.9.2020.год.

Канцеларија за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, рјешавајући по жалби заинтересованог понуђача ГРАДПРОМ д.о.о. Србац од 19.8.2020.год. изјављену по адвокату Милу Антонићу из Бања Луке, на Тендерску документацију поступка јавне набавке радова асфалтирање улаза и унутрашњих саобраћајница за потребе КПЗ Бихаћ (Обавјештење о набавци бр.1185-7-3-52-3-20/20 од 19.8.2020.год.) уговорног органа Казнено-поправни завод полуотвореног типа Бихаћ, на основу члана 93. став (7) и члана 111. став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14) на сједници Вијећа II одржаној 17.9.2020.год. доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се одбија.
2. Одбија се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава жалбе изјављене по адвокату Милу Антонићу из Бања Луке, у износу од 1.053,20 КМ.
3. Одбија се захтјев жалиоца за поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 500,00 КМ.

О б р а з л о ж е њ е

1. Уговорни орган, Казнено-поправни завод полуотвореног типа Бихаћ (у даљем тексту: Уговорни орган) је на Порталу јавних набавки дана 19.8.2020.год. објавио Обавјештење бр.1185-7-3-52-3-20/20 о спровођењу поступка јавне набавке набавке радова асфалтирање улаза и унутрашњих саобраћајница за потребе КПЗ Бихаћ.

Заинтересовани понуђач, ГРАДПРОМ д.о.о. Србац (у даљем тексту: Жалилац), дана 19.8.2020.год. изјављује по адвокату Милу Антонићу из Бања Луке, жалбу на Тендерску документацију предметног поступка набавке уговорном органу, који исту као неосновану уз Изјашњење по жалби (од 28.8.2020.год.) прослијеђује Канцеларији за разматрање жалби БиХ.

2. У складу са чланом 109. ЗЈН, жалба је благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица.

Жалба је неоснована.

3. Жалилац побијајући Тендерску документацију предметног поступка набавке, истиче да уговорни орган т.8. Способност обављања професионалне дјелатности из члана 46. ЗЈН захтијева да су понуђачи дужни, између осталог, доставити: а) *Овјерену копију важећег овлаштења за обављање дјелатности грађења/извођења радова из подручја нискоградње издато од стране Федералног министарства просторног уређења или копија важећег овлаштења Министарства за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско санског кантона за обављање дјелатности грађења/извођења радова из подручја нискоградње.* Жалилац наглашава да тражењем од потенцијалних понуђача да уз понуду доставе рјешење Федералног министарства пољопривреде, водопривреде и шумарства, уговорни орган поступио је супротно одредбама ЗЈН. Наиме, захтјевање било каквих лиценци које издају органи у БиХ супротна је принципу једнаког третмана потенцијалних понуђача, те захтјевање лиценце у складу са материјалним прописом у БиХ може бити само услов за закључивање уговора и обавезно се уноси у услове за додјелу уговора или у остале информације у складу са чланом 3. став (2) тачка е) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда, те када уговорни орган припрема ТД, лиценцу може навести као услов предложеног уговора који ће морати испунити онај понуђач који је изабран као најповољнији, а не као квалификациони услов (<https://www.javnenabavke.gov.ba/bs-Latn-BA/articles/75/spada-li-clan-46-mogucnost-zahitjevanja-licence-strukovno-ovastenje>).

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу наводи да је чланом 46. став 1. ЗЈН прописано да уговорни орган у ТД може од понуђача захтијевати да докажу своју регистрацију у одговарајућим професионалним или другим регистрима земље у којој су регистрирани или да осигурају посебну изјаву или потврду надлежног органа којом се доказује њихово право да обављају професионалну дјелатност, која је у вези с предметом набавке. Из наведене одредбе Закона јасно и недвосмислено произлази да уговорни орган може тражити од понуђача да докаже своју регистрацију у одговарајућим “професионалним” као и “другим регистрима”, што је уговорни орган и тражио на начин да је захтјевао да понуђачи доставе тражено овлаштење које је доказ да је понуђач евидентиран у регистру извођача које воде Министарство грађења и просторног уређења УСК односно Федерално министарство просторног уређења. Надаље, чланом 98. став 1. Закона о просторном уређењу и грађењу (Службени гласник УСК-а број 12/13, 3/16 и 15/20), прописано је да су након регистрације правне особе регистроване за обављање послова пројектовања и грађења, а чије је сједиште на подручју Кантона, дужне прибавити овлаштење Министарства за обављање тих дјелатности, што потврђује наше наводе да се ради о документу којем се доказује право обављања дјелатности. Према ставу 5. истог члана Закона особе које немају сједиште на подручју Кантона, а желе да обављају послове из става (1) и (2) овог члана на подручју Кантона, дужне су прибавити потврду Министарства о испуњавању услова за обављање тих послова прописаних овим Законом. Одредбом члана 38. Уредбе о уређењу градилишта, обавезној документацији на градилишту, учесницима у грађењу (Службени гласник УСК, број 3/2013- У даљем тексту: Кантонална Уредба) прописано је да грађење грађевина и извођење других захвата у простору може обављати само правна особа која је регистрована за обављање дјелатности и која посједује овлаштење министарства или Федералног министарства просторног уређења. Према члану 47. Кантоналне Уредбе, министарство води регистар извођача којима је дато, продужено, измјењено, допуњено или одузето овлаштење, док је одредбом члана 61. прописано да ће се за прекршај казнити инвеститор ако пројектовање, ревизију и грађење повјери особи која не пођедује овлаштење из члана 44.

Уредбе. Одредбом члана 38. Уредбе о уређењу градилишта, обавезној документацији на градилишту и судионицима у грађењу (Службене новине ФБиХ, број 48/09 и 75/09-у даљем тексту: Федерална Уредба) прописано је да је извођач правно лице које гради или изводи поједине радове на грађевини или изводи друге захвате у простору. Грађење грађевине и/или извођење појединих радова на грађевини и другим захватима у простору може обављати само правно лице које је регистровано за обављање те дјелатности и које посједује овлаштење Федералног министарства. Према члану и 47. Федералне Уредбе, Федерално министарство води регистар извођача којима је дато, продужено, измијењено и одузело овлаштење. Из напријед цитираних прописа је евидентно да на подручју Унско-санског кантона нити једно правно лице не може обављати дјелатност грађења (у коју између осталог спадају и послови асфалтирања) уколико не посједује Овлаштење за обављање дјелатности грађења/извођења радова. Издато од стране Федералног министарства просторног уређења или овлаштење Министарства за грађење, просторног уређења и заштиту околиша УСК-а за обављање дјелатности грађења/извођења радова. Из цитираних прописа без икакве сумње произлази да тражно овлаштење преставља доказ којом се доказује способност обављања професионалне дјелатности. Извод из судског регистра или рјешење о регистрацији у конкретном случају без предметног овлаштења не може прихватити као доказ да понуђач способан да обавља професионалну дјелатност, из разлога јер он дјелатност грађења не може обављати без једног од тражених докумената односно без Извода из судског регистра/рјешења о регистрацији или траженог овлаштења. Уговорни орган надаље наглашава и да би у пракси било немогуће за жалитеља као и за било којег другог понуђача да након доношења одлуке о избору прибави тражено овлаштење из следећих разлога. Наиме, према члану 98. став 5. ЗЈН у случају да на одлуку о додјели уговора у поступку набаве мале вриједности није уложена жалба, уговорно тијело дужно је закључити уговор у року од десет дана од дана обавјештавања судионика у поступку о избору најповољнијег понудитеља, што значи да би рок за доставу наведеног документа износио максимално 10 дана како се не би повриједила цитирана одредба Закона. Да би именовани понуђач прибавио овлаштење за обављање дјелатности грађења/извођења радова на подручју УСК-а или Федерације, потребно је да поднесе потпун захтјев надлежном министарству са документацијом из члана 38. и 42. Кантоналне Уредбе, те је надлежно министарство у обавези донијети рјешење у року од 15. дана од дана пријема потпуног захтјева. Чланом 44. став 3. Кантоналне Уредбе прописано је да Министарство доноси рјешење о испуњавању увјета из члана 39., 40. и 41. без којег извођач не може почети отпочети обављање “дјелатности” за коју је регистрован. Да би добио предметно овлаштење које издаје кантонално министарство, понуђач мора испуњавати дакле увјете прописане чланом 39. Кантоналне уредбе, те ако се има у виду обим доказа које понуђач мора приложити уз захтјев за издавање овлаштења, чије само прикупљање би трајало минимум неколико дана плус период од минимум 15 дана за добијање овлаштења од министарства, евидентно је да је немогуће не само за жалитеља већ и за било којег другог понуђача прибавити наведено овлаштење накнадно односно након заступања одлуке о избору до закључења уговора, који рок би хипотетички могао износити масимално 10 дана како би се испоштовала одредба члана 98. став 5. ЗЈН.

Уговорни орган надаље наглашава да се посебно истичу услови у погледу минималног броја запослених лица одговарајућих струка, те сматра да да жалитељ ни у ком случају не би могао испунити такав услов ако се као тачан узме податак Привредне коморе Републике Српске

према којем жалитељ има запосленог само једног радника. Ако је наведени податак тачан а немамо разлога сумњати да није, поставља се питање постојања и активне легитимације на страни жалитеља. Наиме, са једним запосленим радником, жалитељ нити може преузети нити би могао извршити обавезе које би простицале из уговора о јавној набавци. У прилог наведеном, као доказ, уговорни орган прилаже Извод из Пословног регистра Републике Српске.

На крају Изјашњења, уговорни орган истиче да је дошао до сазнања да је Суд БиХ у својој пресуди од 02.08.2018 године, заузео став да уговорни органи могу од понуђача тражити овлаштења потребна за поштивање других материјалних прописа одмах уз понуду, што је супротно тврдњама жалитеља који сматра да се наведени доказ мора достављати накнадно након доношења одлуке о избору понуђача.

У контексту разматраног навода жалиоца напомиње се да члан 46. став (1) ЗЈН - Способност обављања професионалне дјелатности, прописује да уговорни орган у тендерској документацији може од понуђача захтијевати да докажу своју регистрацију у одговарајућим професионалним или другим регистрима земље у којој су регистровани или да обезбиједи посебну изјаву или потврду надлежног органа којом се доказује њихово право да обављају професионалну дјелатност, која је у вези са предметом набавке.

С наведеним у вези, предметни навод жалиоца се одбија као неоснован, како је овај орган схватања да захтјев из т.8.б) ТД није сачињен супротно члану 46. став (1) ЗЈН, имајући у виду да су уговорни органи приликом припреме тендерске документације дужни да се придржавају законских и подзаконских прописа из области јавних набавки као и материјалних прописа из области на коју се односи предметна набавка. Дакле, у конкретной ситуацији, имајући у виду императивне прописе из области на коју се предметна набавка односи, уговорни орган је могао поставити захтјев из т.8.б) ТД, при чему овај орган цијени да, у конкретной ситуацији, приликом изношења разматраног навода, жалилац у смислу члана 103. став (2) ЗЈН није обезбиједио прихватљив аргуменат зашто је захтјев споменутог дијела ТД (који је суштински заснован на одредбама члана 46. ЗЈН) супротан општим начелима Закона, односно зашто би захтијевање овлаштења за обављање дјелатности грађења/извођења радова из подручја нискоградње издато од стране Федералног министарства просторног уређења или копија важећег овлаштења Министарства за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско санског кантона за обављање дјелатности грађења/извођења радова из подручја нискоградње, представљало искључиво услов за закључивање уговора у датом поступку набавке.

Имајући у виду наведено, овај орган је основом члана 93. став (7) и члана 111. став (1) тачка ц) ЗЈН одлучио као у изреци Рјешења.

4. Жалилац предметном жалбом захтијева накнаду трошкова састава жалбе изјављене по пуномоћнику/адвокату Милу Антонић из Бања Луке, у износу од 1.053,20 КМ. С обзиром на утврђену неоснованост предметне жалбе, сходно одредбама члана 105. Закона о управном поступку, захтјев жалиоца се одбија као неоснован.

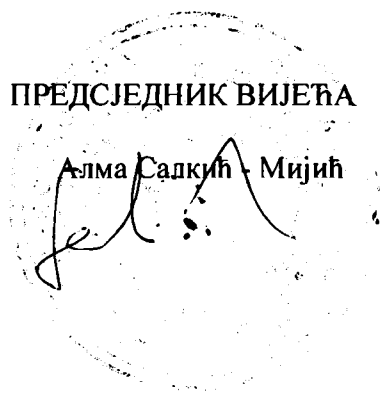
5. Како се жалба жалиоца одбија као неоснована, одбија се и захтјев жалиоца за поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 500,00 КМ, сходно члану 108. став (6) ЗЈН.

Поука о правном лијеку:

Ово рјешење је коначно и извршно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Суду Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Алма Садковић Мијић

Доставити:

- ГРАДПРОМ д.о.о. Србац, по адвокату Милу Антонићу из Бања Луке
- Казнено-поправни завод полуотвореног типа Бихаћ
- а/а